

O b s a h.

P	Připis	III
	List sv. Otce Alexandra VII.	1
	Předmluva sv. Františka Salešia	4
	Modlitba, kterauj se tato knjižka Kristu Pánu připisuje	11

Částka první,

obsahující w sobě potřebná naučení a duchownj cwičeníj, gimíž se dusse křesťanská wěde z počátku své k dobremu náklonnosti až k opravdowému úmyslu a předsewzetj, že chce pobožně žiwa býti.

kapitola

1.	W čem by prawá pobožnost záležela	12
2.	Wlastnosti a wznesšenost pobožnosti	15
3.	Že pobožnost každému stavu a obchodu šwedčj	18
4.	O weliké potřebě duchownjšho wůdce na cestě pobožnosti	20
5.	Že se w tom předsewzetj od ocistowánj šwedomj počiti má	23
6.	O prwnjm duse od hříchů smrtedlných ocistowánj	26
7.	O druhém duse ocistowánj, totiž od náklonnosti k předešlým těžkým hřichům	28
8.	Gak by se to druhé od zlých náklonnosti ocistowánj diti mělo	30
9.	Přemýšlowánj prwnj: O stwořenj člověka	32
10.	» druhé: O cisi, k němuž gíme stwoření	34
11.	» třetj: O dobrodinjch Božjch	37
12.	» čtvrté: O hříchů	40
13.	» páté: O smrti	43
14.	» šesté: O poslednjm saudu	46
15.	» sedmé: O pekle	48
16.	» osmé: O nebeském rági	50
17.	» deváté: W něm; duse nebeský rág sobě oblibuge a wolj	53
18.	» dešáté: Duse sobě oblibuge a wolj žiwot pobožnj	56

19.	Gaf by se kdo k všeobecné či generální zповědi strogiti měl	59
20.	Dswědcování, w kterém duše Bohu wěrnost slibuje, — velmi prospěšné k utvrzení se w dobrých předsevzetích a k závření všeobecné (generální) zповědi a pokání	61
21.	Závěrek toho prvního od hříchů očistování	63
22.	Ze se též od náklonnosti k všedním hříchům očistovati máme	65
23.	Ze se i náklonnost k věcem neužitečným i nebezpečným zaháněti má	68
24.	Ze se také od přirozených nezřizných náklonností očistovati máme	69

Částka druhá,

obsahující w sobě všeliká naučení a pozdvižení duše k Pánu Bohu prostředkem modlitby a swatých swátostí.

1.	Ze potřeba jest se modliti	71
2.	Krátké naučení o wnitřní modlitbě či o duchovním přemýšlování, jehož jsou čtyry částky: 1) Příprava. 2) Rozjímání. 3) Pohnutí wůle. 4) Závěrek. A vše neyprw: O přítomnosti Boží, jenžto jest první punkt příprawy	75
3.	O wzywání Boha za pomoc, jenž jest druhý punkt příprawy	78
4.	O wyobrazení, to jest, o wypodobnění neb představení sobě w myslí obrazu gítěho tagemství, — pro třetí punkt příprawy	79
5.	O rozjímání představeného sobě tagemství či o druhé části duchovního přemýšlování, neb tak nazvané wnitřní modlitby	81
6.	O wůle hnutí a naklonění — jakožto třetí částce duchovního přemýšlování	82
7.	O zámysle pobožného přemýšlování	83
8.	Některá velmi užitečná naučení o těch duchovním přemýšlování	84
9.	O twrdosti neb wypráhlosti srdce při modlení	87
10.	O ranním modlení	89
11.	O večerním modlení a o zpytování svého swědomí	91
12.	O duchowní samotnosti; gaf by se totiž člověk w duchu sřamatowati, sám k sobě přigjiti, a w srdci swém pokogjček sobě zaraziti měl	92

13.	D tauženj a vzdychánj po Bohu, čili o střelných mo- dlitbičkách a o dobrých myšlenjch	95
14.	D mši swaté a gak by měla slyšána býti	102
15.	D giných wěregných a společných pobožnostech kře- stanských	105
16.	Že Swaté ctíti a wzywati máme	106
17.	Gak by se slovo Boží slyšeti a čísti mělo	108
18.	Gak by se wnuknutj božka měla přijmati	110
19.	D zpovědi	113
20.	D částem welebně Swátosti přijmání	117
21.	Gak bychom měli přijmati	120

Částka třetí,

w nĵ se mnoho dobrých naučenj k cwicenj se w ctnostech
obsahuge.

1.	Že potřebj gest, mezi ctnostmi dělati rozdiš a wywo- liti sobě gednu, w kteréž bychom se zvláště cwicili	124
2.	Dálšij zpráva o wywolenj ctnosti	130
3.	D trpěliwosti	134
4.	D zewnitěnj pokore	140
5.	D wnitěnj pokore	143
6.	Pokora činj, abychom swau wlastnj nĵkost a opowr- ženost milowali	150
7.	Gak by kdo, cwicjce se w pokore, dobré gměno zach- wati měl	154
8.	D tichosti k bližnjmu a nepleššjmu proti hněwu lékařstwj	159
9.	D tichosti k sobě samému	164
10.	Že práce swé bedliwě a pilně, ac bez přjlišně starosti konati máme	167
11.	D poslušensstwj	170
12.	D potřebě čistoty	173
13.	Prostředkowě k zachowánj čistoty	176
14.	D chudubě ducha těch, genž w bohatstwj postaweni gsau	179
15.	Kterak by prawá chudoba s bohatstwjm dobře státi mohla	182
16.	Gak by w skutku chudý w duchu bohatým býti mohl	187
17.	D přátelstwj: předně o zlém a nepravém	189
18.	D marném a nepoctiwém milowanj	192
19.	D pravém přátelstwj	196
20.	D rozdišlu mezi dobrým a zlým přátelstwjm	200
21.	Prosěšně naučenj a prostředky proti zlému přátelstwj	203
22.	Gestě giná o těmž přátelstwj naučenj	207
23.	D zewnitěnjm mrtwenj a sebe samého zapjranj	209

24.	D obcowánj a samotě	216
25.	D sluffnosti w oděwu	219
26.	D mluwenj, a předně, že o Bohu mluwiti sluffj	221
27.	D počestnosti slow a k lidem uctivosti	222
28.	D wšfetečných saudech	225
29.	D pomlawwánj	231
30.	Giná gafáši naučenj týkagcej se mluwenj	237
31.	D weselostech a fratochwjlech; předně pak o nále- žitých a chwalitebných	240
32.	D hrách zapowědených	241
33.	D tancjch a giných dowolených ač nebezpečných fra- tochwjlech	243
34.	Kdy by se hráti neb tancowati mělo	245
35.	Že gaf we welkých tak w malých věcech wěrní býti máme	247
36.	Že wšfecko sprawedliwé a s rozumem čiwiti máme	249
37.	D žádostech	252
38.	Naučenj pro osoby w manželstwj postawené	254
39.	D počtivosti a čistotě lože manželského	263
40.	Naučenj pro wdowy	266
41.	Gedině naučenj pro panny	271

Částka čtvrtá.

Potřebná naučenj proti obyčejným pokussenjm.

1.	Že na swětšké posměchy dbáti nemáme	273
2.	Že srdnatými býti máme	275
3.	D podstatě pokussenj, a gafý by rozdjl byl mezi swo- lenjm a samým gich čtjenjm	277
4.	Dwa pěkný k tomu příkladowé	280
5.	Posilněnj duše w pokussenjch postawené	283
6.	Gaf by pokussenj a rozkošná z něho zakaušenj mobli- býti hřjchowé	284
7.	Prostředky proti welikým pokussenjm	286
8.	Že též malým pokussenjm odpjrati máme	288
9.	Gaf by se měla malá pokussenj přemáhati	290
10.	Gaf bychom srdce proti pokussenjm měli posilňowati	
11.	D nepokogi mysli	291
12.	D zármutku	293
13.	D duchownjch a citedlných potěšenjch, a gaf bychom se w nich chowati měli	
14.	D duchownj wypráhlosti a srdce twrdosti	306
15.	Znamenitý příklad nynj daného naučenj	312

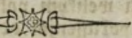
Částka pátá,

obsahující w sobě cvičení, kteráž jsou k obnovení a potvrzení duše w dobrém velmi potřebná.

Kapitola

Strana

1.	Že se dobrá předsevzetí následujícími cvičeními každoročně obnovovati mají	317
2.	Rozvažování dobrodiní Božího w tom, že nás Bůh k službě své povolati ráčil, dle osvědčování w kap. 20. částky první, učiněného	319
3.	O zpytování svědomí a vyškauání, jaký prospěch na cestě pobožnosti sme učinili	322
4.	Zpytování, jak se byl kdo k Pánu Bohu choval	324
5.	Zpytování, jak se duše sama k sobě měla	327
6.	Zpytování, jak sme se k bližnímu chovali	328
7.	Zpytování vášní a náruživostí duše naší	329
8.	Srdce hnutí, kteráž na taková zpytování následovati mají	331
9.	Některá pohodlná poznamenání k obnovení dobrých předsevzetí	332
10.	První rozvažování: o vznesenosti duše naší	332
11.	Druhé rozvažování: jak vznesené jsou ctnosti	334
12.	Třetí rozvažování: o příkladech svěatých lidí	335
13.	Čtvrté rozvažování. o lásce, kteráž náš milý Pán Ježíš k nám měl	336
14.	Páté rozvažování: o věčné lásce Boží k nám	339
15.	Obšeobecná nad tolikým rozvažováním srdce hnutí, a toho cvičení závěrek	340
16.	Že se po vykonání těch předepsaných pobožností ty city a ta hnutí w srdci zachovati mají	341
17.	Odpověď na dva odpory proti tomuto úvodu	342
18.	Troje poslední a neuhlavnější tohoto úvodu učení	345

2 2427/84

Redakce Wáclawa Bessiny, kanovníka na hradě Pražském, konf. rady.